

Handreiking

Technische Screening Criteria voor klimaat- en milieueffecten van verzekeringsactiviteiten

versie 2.1

Disclaimer

Deze interpretatie van de technische screening criteria voor de EU Taxonomie (EUT) ten behoeve van verzekeringsactiviteiten is geschreven op basis van de thans bestaande relevante regelgeving. Deze interpretatie is onderhevig aan nieuwe inzichten ten gevolge van bijvoorbeeld nieuwe of additionele handreikingen vanuit de EC en vervangt versie 1.2.

De handreiking gaat niet over beleggingsactiviteiten van (her)verzekeraars en betreft hoofdstuk 10.1 van de Technische Screeningscriteria, en niet 10.2.

1. Inleiding

De Europese Unie heeft in de afgelopen jaren nieuwe regelgeving aangenomen op het gebied van duurzaamheid, zoals de Sustainable Finance Disclosure Regulation (SFDR), de EU Taxonomy Regulation (EUT) en de Corporate Sustainability Reporting Directive (CSRD).

De EUT¹ geeft de voorwaarden aan wanneer een activiteit aangemerkt kan worden als een activiteit die substantieel bijdraagt aan de milieudoelstellingen van de Europese Unie die zijn vastgelegd in de EUT. In algemene zin moet een activiteit een bijdrage leveren aan één van de zes benoemde milieudoelstellingen, op basis van Substantial Contribution Criteria (SCC) en daarbij zorgen dat geen schade wordt berokkend aan de andere milieudoelstellingen (het *Do No Significant Harm* principe (DNSH)) en dat de activiteit voldoet aan de *Minimum Safeguards* (MS) ten aanzien van mensen- en arbeidsrechten, omkoping en fraude, juiste belastingafdracht en eerlijke concurrentie.

Er zijn criteria vastgesteld waaraan economische activiteiten moeten voldoen om aangemerkt te worden als een activiteit die een substantiële bijdrage levert aan de *milieudoelstellingen climate change adaptation* en *climate change mitigation*. De criteria zijn vastgelegd in de Climate Delegated Act en Complementary Climate Delegated Act.²

Een belangrijk kenmerk van de verzekeringssector in vergelijking met andere relevante sectoren is dat verzekeringsactiviteiten aan de verplichtingzijde van de balans staan. Dit is met name relevant voor de schadeverzekeringssector, waarvoor ten behoeve van de EUT naar deze activiteiten wordt gekeken.

¹ [Verordening \(EU\) 2020/852](#) van het Europees Parlement en de Raad van 18 juni 2020 betreffende de totstandbrenging van een kader ter bevordering van duurzame beleggingen en tot wijziging van Verordening (EU) 2019/2088.

² [Gedelegeerde Verordening \(EU\) 2021/2139](#) van de Europese Commissie van 4 juni 2021 tot aanvulling van Verordening (EU) 2020/852 van het Europees Parlement en de Raad door technische screeningcriteria vast te stellen om de voorwaarden te bepalen waaronder een specifieke economische activiteit kan worden aangemerkt als substantieel bijdragend aan de mitigatie van klimaatverandering of de adaptatie aan klimaatverandering, en om uit te maken of die economische activiteit niet ernstig afbreuk doet aan een van de andere milieudoelstellingen

De volgende secties zijn met name relevant voor de verzekeringssector: verzekeringsactiviteiten (sectie 10.1) en herverzekeringsactiviteiten (sectie 10.2).

Dit document geeft vanuit het Verbond van Verzekeraars aan hoe de sector de EUT criteria interpreteert en toelicht voor de Verzekeringsactiviteit (10.1) teneinde tot een gelijk speelveld te komen binnen de Nederlandse verzekeringssector.

Voor verzekeringsactiviteiten (10.1) komt volgens de Gedelegeerde Verordening momenteel uitsluitend de klimaatdoelstelling Climate Change Adaptation in aanmerking, waarmee een substantiële bijdrage kan worden geleverd aan de milieudoelstellingen uit de Taxonomie-verordening en wordt alleen naar de andere klimaatdoelstelling Climate Change Mitigation gekeken om te bezien of voldaan wordt aan de gestelde DNSH-criteria.

2. Eligibility assessment

Om vast te stellen of een (her-)verzekeringsactiviteit voldoet aan de EUT-criteria is de eerste vraag of ze 'eligible' zijn. De EC heeft gesteld dat deze beoordeling alleen van toepassing is voor een aantal lines of business binnen het Schade domein. Deze zijn de volgende Solvency II branches:³

- a) ziektekostenverzekeringen;
- b) inkomensbeschermingsverzekeringen;
- c) verzekeringen tegen arbeidsongevallen;
- d) aansprakelijkheidsverzekeringen voor motorrijtuigen;
- e) overige motorrijtuigenverzekeringen;
- f) verzekeringen voor schepen, luchtvaartuigen en vervoer;
- g) verzekeringen tegen brand en andere schade aan goederen;
- h) bijstand.

'Eligible' verzekeringsproducten zijn die verzekeringsproducten waarbij een zogenaamde klimaatgerelateerd gevaar in de dekking zit. De EC heeft in de wetgeving in ieder geval de volgende klimaatgerelateerde gevaren geclassificeerd.

³ Bijlage II bij Gedelegeerde Verordening (EU) 2015/35.

Classificatie van klimaatgerelateerde gevaren

	Gerelateerd aan de temperatuur	Gerelateerd aan de wind	Gerelateerd aan het water	Gerelateerd aan vaste massa
Chronisch	Veranderende temperatuur (lucht, zoet water, zeewater)	Veranderende windpatronen	Veranderende neerslagpatronen en -soorten (regen, hagel, sneeuw/ijs)	Kusterosie
	Warmtestress		Neerslag en/of hydrologische variabiliteit	Bodemaantasting
	Temperatuur-variabiliteit		Oceaanverzuring	Bodemerosie
	Wegsmelten van de permafrost		Zoutintrusie	Bodemvloeiing
			Zeespiegelstijging	
			Waterstress	
Acuut	Hiteggolf	Cycloon, orkaan, tyfoon	Droogte	Lawine
	Koudegolf/vorst	Storm (met inbegrip van sneeuwstormen, stof- en zandstormen)	Zware neerslag (regen, hagel, sneeuw/ijs)	Aardverschuiving
	Natuurbrand	Tornado	Overstroming (kust, rivieren, regenwater, grondwater)	Verzakking
			Doorbraak van gletsjermeer	

Figuur 1: Classificatie klimaat gerelateerde gevaren uit de EU Taxonomie (EU Taxonomie Climate Delegated Act, 2021, Aanhangsel A, p. 141).

Het Verbond gaat ervan uit dat ongeacht de grootte of de mate waarin een klimaatgerelateerd gevaar in de dekking opgenomen is, het verzekeringsproduct 'eligible' is en meegaat in de verdere Taxonomie beoordeling. Met betrekking tot het bepalen welke (deel van de) premie dan uiteindelijk als 'eligible' gerapporteerd moet worden, geeft hoofdstuk 6 meer inzicht.

3. Alignment assessment

Als vastgesteld is welke verzekeringsproducten 'eligible' zijn, zal vastgesteld moeten worden of deze tevens voldoen aan de Substantial Contribution criteria (SCC), de Do No Significant Harm criteria (DNSH) en de Minimum Safeguards (MS).

3.1 Substantial Contribution criteria

Onder SCC worden een vijftal criteria gehanteerd. Het verzekeringsproduct dient te voldoen aan elk van deze criteria.

1. Leiderschap op het gebied van modellering en prijsbepaling van klimaatrisico's:

1.1 De verzekeringsactiviteit maakt gebruik van geavanceerde modelleringstechnieken die:

- a. de risico's van klimaatverandering naar behoren weergeven;
- b. niet alleen berusten op historische trends;
- c. toekomstgerichte scenario's integreren.

Onder modellering verstaat het Verbond de wijze waarop de verzekeraar klimaatgevaren meeneemt in het vaststellen van de best estimate van de verzekeringsverplichtingen en/of het vaststellen van de klimaatgevaren op korte, middellange en lange termijn in de Own Risk and Solvency Assessment (ORSA).

Onder prijsbepaling verstaat het Verbond de wijze waarop de verzekeraar de risico's volgend op de klimaatgevaren meeneemt in de prijsstelling over de termijn van het contract (contract boundary). In de ORSA zal beoordeeld worden in hoeverre de solvabiliteit en prijsbepaling in de verdere toekomst geraakt wordt als gevolg van het mogelijk optreden van de klimaatgevaren

Indien een verzekeraar gebruik maakt van de mogelijkheid tot het hanteren van een zogenaamd (gedeeltelijk) intern model voor 'natural catastrophe risk' onder toepassing van Solvency II zal deze verzekeraar in haar model de laatste inzichten (model management cyclus en model validatie) hanteren welke beschikbaar zijn (m.b.t. de passendheid van het interne model voor het vaststellen van de kapitaalsvereiste voor 'natural catastrophe risk') en de inzichten vanuit het interne model ook hanteren bij de beoordeling van de prijsbepaling van het deel van de premie voor het verzekeren van climate related perils van het verzekeringsproduct voor de polishouder ('use test').

Bij de prijsbepaling neemt de verzekeraar ook de inzichten mee vanuit het uitgaande herverzekeringsprogramma welke de verzekeraar in voorkomende gevallen zal hebben alsmede de ervaring in de afgelopen periode ten aanzien van het optreden van de klimaatgevaren.

Indien de verzekeraar gebruikt maakt van de Standaard Formule kan de verzekeraar nog steeds de inzichten van aanwezige klimaatmodellen en – scenario's gebruiken van de prijsbepaling van haar verzekeringsproduct. Sinds kort zijn er catastrofemodellen beschikbaar waarmee de impact van lange termijn scenario's kunnen worden bepaald (voorbeelden van aanbieders zijn Aon Impact Forecasting⁴, Ortec en MunichRe Location Risk Intelligence platform; geen limitatieve opsomming).

De verzekeraar kan in haar Product Approval Processen (PARP) aantonen dat de laatste inzichten gebruikt zijn.

Ten aanzien van de 'eligible' schadecontracten zal in ogenschouw genomen moeten worden dat het overgrote deel van deze contracten een duur van 1 jaar hebben. De benoemde klimaatgevaren zullen op deze korte termijn een beperkte invloed hebben, tenzij de historische schadelast daartoe aanleiding geeft dan wel de verwachte klimaatgevaren een directe invloed hebben op de verwachte schadelast. Voor meerjarencontracten zal de impact groter kunnen zijn en zal de verzekeraar de publiekelijk beschikbare klimaatscenario's van het Koninklijk Nederlands Meteorologisch Instituut (KNMI), Intergovernmental Panel on Climate Change (IPCC) of eigen scenario's gebruiken om te beoordelen of de klimaatdekking geraakt wordt.

Ten aanzien van de modellering zal de verzekeraar expliciet in ogenschouw nemen welke klimaatgevaren gedekt zijn en benoemen hoe deze wel/niet de verzekeringsdekking raken. Voor de 1-jaarscontracten zal dit met name de zogenaamde acute klimaatgevaren betreffen. In de ORSA zal de verzekeraar de chronische klimaatgevaren meer expliciet in ogenschouw nemen. In de ORSA zal de verzekeraar de effecten van de klimaatscenario's op de korte (1-3 jaar), middellange (2-10 jaar) en lange termijn (>10 jaar)⁵ meenemen.

1.2. De verzekeraar maakt bekend hoe de klimaatveranderingsrisico's in aanmerking worden genomen in de verzekeringsactiviteit.

Het verbond definieert de verzekeringsactiviteit als de activiteiten van een entiteit die een vergunning heeft om verzekeringsproducten te verkopen en als zodanig geregistreerd staat bij de toezichthouder. Als activiteit wordt dan gezien het verkopen van verzekeringsproducten en het overnemen van de verzekeringsrisico's op de balans c.q. het overnemen van de verzekeringsrisico's van de polishouders middels een overeenkomst.

De wijze waarop klimaatveranderingsrisico's beschreven worden, hangt af van de grootte van

⁴ <https://www.insurancejournal.com/news/international/2023/03/13/711974.htm>

⁵ In de CSRD geeft de ESRS aan dat korte termijn gelijk is aan het rapportage jaar (1 jaar). In de laatste documentatie van EIOPA wordt lange termijn gezien als meer dan 10 jaar.

de verzekeraar (proportionaliteitsbeginsel).

De verzekeraar maakt in principe op twee generieke wijzen bekend hoe klimaatrisico's van invloed zijn op de verzekeringsactiviteit: in het jaarverslag en/of in de Solvency Financial Condition Report (SFCR). In het jaarverslag kan de verzekeraar gebruik maken van bijvoorbeeld de principes van de TCFD (vanaf 2024 conform de CSRD) en zal de verzekeraar in de risk management paragraaf (jaarrekening) expliciet de klimaatrisico's benoemen. In de SFCR kan de verzekeraar de klimaatrisico's benoemen in sectie C. Risk profile.

1.3. Tenzij er wettelijke beperkingen voor contractuele voorwaarden en verzekeringspremies bestaan, biedt de verzekeringsactiviteit stimulansen voor risicobeperking door (rand)voorwaarden voor de verzekeringsdekking vast te stellen en door als een prijssignaal voor risico op te treden. Voor de toepassing van dit punt kunnen verlaagde premies of aftrekbare bedragen, mogelijk gebaseerd op ondersteunende informatie over bestaande/mogelijke maatregelen, voor verzekeringnemers die een activum of een activiteit tegen schade door natuurrampen beschermen, worden beschouwd als een stimulans voor risicobeperking.

Bij de prijsbepaling en het aanbod van verzekeringsproducten hanteert de verzekeraar (waar van toepassing en praktisch uitvoerbaar) stimulansen aan verzekeringnemers om risicobeperkende maatregelen tegen klimaatschade te nemen middels (standaard) productvoorwaarden voor de dekking en/of door het stellen van prijsprikkels (positief of negatief). Prijsprikkels kunnen bestaan uit:

- Het geven van premiekorting dan wel premieopslag
- Een aanpassing van het eigen risico of het zonder premie opslagen meeverzekeren van klimaatschade beperkende maatregelen
- Het geven van een korting op een extern aan te schaffen adaptatiemaatregel

Bij het hanteren van stimulansen dient er een zo duidelijk mogelijk causaal verband te zijn tussen de verzekerde gebeurtenis, klimaatschade en de risicomitigatie. Een voorbeeld is de premiekorting bij gehard glas in de glastuinbouwsector, omdat gehard glas bestendiger is tegen schade ontstaan door hagel. Premieopslagen bij het niet nemen van risicobeperkende maatregelen kunnen door de verzekeringsactiviteit worden gebruikt om negatieve effecten van klimaatschade te verminderen of te compenseren.

1.4. Nadat het klimaatrisico zich heeft voorgedaan, verstrekt de verzekeraar informatie over de voorwaarden waaronder de dekking in het kader van de verzekeringsactiviteit kan worden vernieuwd of gehandhaafd en met name over de voordelen van betere bouwtechnieken in dat verband.

De verzekeringscontracten in Nederland voor het overnemen van schaderisico zijn grotendeels 1 jaar ongeacht of de verzekerde gebeurtenis optreedt. Dit wil zeggen dat de polishouder ook na het optreden van de schade verzekerd is en blijft. Een eventueel gevolg van de schade is in deze gevallen alleen mogelijk bij de verlenging van het verzekeringscontract.

Op het moment dat een daadwerkelijke (klimaat)schade zich heeft voorgedaan, zal de verzekeraar door middel van of een communicatie van de schadebehandelaar of via een ander medium (email of brief) de polishouder aangeven wat de voordelen zijn van 'building back better'. De verzekeraar kan dit aantonen door de gehanteerde protocollen of de standaard email berichten te overleggen.

Bij schadeherstel dient overigens de verzekeraar wel rekening te houden met wat er wettelijk is toegestaan gezien het indenniteitsbeginsel. De verzekerde mag er immers niet beter van worden, tenzij wettelijk de onderliggende normen zijn aangepast. Of en hoe een verzekeraar dit oplost is aan de verzekeraar zelf.

2. Productontwerp:

2.1. Verzekeringsproducten die in het kader van de verzekeringsactiviteit worden verkocht, voorzien in risico gebaseerde beloningen voor preventieve maatregelen die door de verzekeringnemers worden genomen.

Indien een verzekeringnemer in adaptatiemaatregelen heeft geïnvesteerd, kunnen lagere premies voor de toepassing van dit punt worden beschouwd als een risico gebaseerde beloning voor preventieve maatregelen van verzekeringnemers.

Zie hiervoor de vermelde prijsprikkels onder 1.3.

In aanvulling hierop kan de verzekeraar deze Technical Screening Criteria onderdeel maken van de PARP-processen. In dat geval kunnen de gehanteerde documenten van het PARP gehanteerd worden als onderbouwing.

Indien er wettelijke beperkingen voor contractuele voorwaarden en verzekeringspremiës bestaan op grond waarvan de verzekerings- of herverzekeringsonderneming niet in risico gebaseerde beloningen mag voorzien, kunnen verzekeringsproducten, in afwijking van dit punt, echter voorzien in maatregelen van klanten om natuurrampen te voorkomen of activa, activiteiten of personen daartegen te beschermen. Die maatregelen kunnen worden geboden in de vorm van informatie of advies aan klanten over klimaatrisico's en preventieve maatregelen die klanten kunnen nemen.

Het Verbond is van mening dat dit niet van toepassing is in Nederland omdat hier geen dergelijke wettelijke beperkingen bestaan voor schadeverzekeringsproducten die als 'eligible' worden geclassificeerd.

2.2. De distributiestrategie voor deze producten heeft betrekking op maatregelen die ervoor moeten zorgen dat verzekeringnemers geïnformeerd worden over de relevantie van mogelijk te nemen preventieve maatregelen en over de voorwaarden van de verzekeringsdekking, onder meer over de gevolgen van deze maatregelen voor de verzekeringsdekking of de hoogte van de premie.

In de offertes en/of op de website en/of een document met productinformatie van de verzekering /Insurance Product Information Document (IPID) zal de verzekeraar duidelijk maken op welke wijze klimaatadaptatie maatregelen van invloed zijn op de dekking/te betalen premie/eigen risico. Feitelijk laat de verzekeraar zien hoe het risicoprofiel op klimaat van de polishouder van invloed is op de te betalen premie/dekking/eigen behoud.

De verzekeraar geeft de voordelen aan van de adaptatie maatregelen niet alleen vanuit het perspectief van de verzekering, maar ook hoe de adaptatie maatregel de mogelijke schade voor de polishouder kan verminderen.

3. Innovatieve oplossingen voor verzekeringsdekking

3.1. Verzekeringsproducten die in het kader van de verzekeringsactiviteit worden verkocht, bieden dekking voor de klimaatgerelateerde gevaren wanneer de wensen en behoeften van de verzekeringnemers dit vereisen.

Dat sprake is van een oplossing voor (groepen van) klanten kan blijken uit de uitkomsten van het productgoedkeuringsproces overeenkomstig de implementatie van de Verzekeringsdistributierichtlijn in de Wft. Hierbij moet onder meer een voldoende onderbouwing zijn van de doelmarkt

voor het betreffende verzekeringsproduct, dat kan worden ondersteund door adequaat klanten/of marktonderzoek.

Indien het PARP proces voldoende is uitgevoerd, zal de verzekeraar aan dit criterium voldoen.

3.2. Naargelang van de wensen en behoeften van de individuele klanten kunnen producten specifieke oplossingen voor risico-overdracht omvatten, zoals bescherming tegen onderbreking van de bedrijfsactiviteit, onverwachte onderbreking van de bedrijfsactiviteit, andere verliesfactoren gerelateerd met niet-materiële schade, water-effecten⁶ en onderlinge samenhang van gevaren (secundaire gevaren), watervaleffecten van op elkaar inwerkende natuurlijke en technologische gevaren of verstoringen van kritieke infrastructuur.

Het Verbond is van mening dat dit onderdeel hoofdzakelijk toeziet op zakelijke schadeverzekeringen. Zakelijke schadeverzekeringsproducten voldoen hieraan indien ze, als bijvoorbeeld uit het productgoedkeuringsproces of in het acceptatieproces wordt vastgesteld dat individuele zakelijke klanten specifieke wensen of behoeften hebben op het gebied van klimaatadaptatie, bijvoorbeeld maatwerk of opties binnen een verzekeringsproduct op het gebied van klimaatadaptatie kunnen bieden.

4. *Delen van gegevens:*

4.1. Met inachtneming van Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad wordt een aanzienlijk deel van de gegevens over verliezen met betrekking tot de activiteit van de verzekeraar kosteloos aan een of meerdere overheidsinstanties beschikbaar gesteld ten behoeve van analytisch onderzoek. Die overheidsinstanties verklaren de gegevens te gebruiken om de adaptatie van de samenleving aan klimaatverandering in een regio of een land of op internationaal niveau te verbeteren, en de verzekeraar verstrekt de gegevens op een niveau van granulariteit die toereikend is voor het door de desbetreffende overheidsinstanties opgegeven gebruik.

Bij elke uitwisseling van gegevens zal de Algemene Verordening Gegevensbescherming in acht genomen moeten worden.

De verzekeraars, die lid zijn van het Verbond van Verzekeraars delen gegevens aan het Digital Analytics Center van het Verbond⁷. Deze gegevens kunnen vervolgens gebruikt worden voor analytisch onderzoek wanneer gewenst. Het Verbond stelt dat het uitwisselen van gegevens met een Universiteit voor analytisch onderzoek ook in dit kader gezien moet worden.

4.2. Wanneer de verzekeraar nog geen gegevens met een overheidsinstantie deelt voor het hierboven genoemde doel, heeft hij het voornemen bekendgemaakt zijn gegevens kosteloos beschikbaar te stellen aan belanghebbende derden en heeft hij aangegeven onder welke voorwaarden deze gegevens kunnen worden gedeeld. Die intentieverklaring om beschikbare gegevens te delen is gemakkelijk toegankelijk, onder meer op de website van de verzekeraar, voor de betrokken overheids-

⁶ Een waterval-effect ofwel cascade-effect is een onvermijdelijke en soms onvoorziene reeks gebeurtenissen als gevolg van een handeling die een systeem beïnvloedt.

⁷ Verzekeraars welke onder de reikwijdte van de Solvency II wetgeving vallen leveren informatie aan ten aanzien van de verzekeringsactiviteit aan de Nederlandse en Europese toezichthouders. Deze data is door de toezichthouder te gebruiken in het kader van haar analytische activiteiten.

instanties.

Het Verbond is van mening dat dit niet van toepassing is voor Nederlandse verzekeraars omdat deze, mits ze lid zijn van het Verbond, voldoen aan 4.1.

5. *Hoog niveau van dienstverlening na een ramp:*

5. Claims in het kader van de verzekeringsactiviteit, zowel lopende claims als claims na gebeurtenissen met grootschalige verliezen ten gevolge van klimaatrisico's, worden eerlijk verwerkt ten aanzien van de klanten, in overeenstemming met hoge normen voor de behandeling van claims en binnen de termijnen in overeenstemming met het toepasselijke recht en er zijn dienaangaande geen tekortkomingen geweest in het kader van recente gebeurtenissen met grootschalige verliezen. Informatie met betrekking tot procedures voor aanvullende maatregelen in geval van gebeurtenissen met grootschalige verliezen is beschikbaar voor het publiek.

Aan een hoog niveau van dienstverlening na een ramp wordt voldaan indien de verzekeraar, als onderdeel van de zelfregulering van het Verbond van Verzekeraars op grond van de overkoepelende Gedragscode Verzekeraars voldoet aan de gedragscode claims behandeling en handelt binnen geldende (redelijke) termijnen en hierin met betrekking tot recente calamiteiten geen structurele negatieve afwijkingen zijn geconstateerd, bijvoorbeeld door de Stichting Toetsing Verzekeraars (STV) of door een rechtsprekende instantie. En indien er informatie met betrekking tot procedures voor het nemen van aanvullende maatregelen in geval van calamiteiten beschikbaar is voor het publiek, bijvoorbeeld via de website van de verzekeraar.

4. **Do No Significant Harm (DNSH)**

De activiteit omvat niet de verzekering van de winning, opslag, het vervoer of de productie van fossiele brandstoffen of de verzekering van voertuigen, eigendommen of andere activa die voor dergelijke doeleinden zijn bestemd.

Om aan de 'Do No Significant Harm' criteria te voldoen, moet de premieopbrengst m.b.t. verzekering van activiteiten zoals de productie, opslag, het vervoer en de verwerking van fossiele brandstoffen (SBI/NACE-codes B 05.10, 05.20, 06.10, 06.20, 09.10 en 09.90) in mindering worden gebracht op de verdiende premies die geacht worden te voldoen aan de criteria. De genoemde SBI/NACE-codes kunnen worden gebruikt als basis voor het identificeren van relevante activiteiten in de schadeverzekeringssportefeuille.

Het Verbond is van mening dat het niet mogelijk is om premie vast te stellen voor klanten met een andere SBI/NACE-code, die bijvoorbeeld incidenteel fossiele brandstoffen vervoeren, en dat deze ook niet afgetrokken kan worden van de verdiende premies die geacht worden te voldoen aan de criteria.

5. **Minimum Safeguards**

De minimum safeguards zijn procedures die een onderneming, die een economische activiteit uitoefent, ten uitvoer legt om ervoor te zorgen dat zij in overeenstemming handelt met de OESO-richtsnoeren voor multinationale ondernemingen en de leidende beginselen van de VN inzake bedrijfsleven en mensenrechten, met inbegrip van de beginselen en rechten die zijn vastgelegd in de acht fundamentele verdragen die zijn genoemd in de Verklaring van de Internationale Arbeidsorganisatie over de fundamentele beginselen en rechten op het werk en het Internationaal Statuut van de Rechten van de Mens alsmede de beginselen m.b.t. omkoping en fraude, juiste belastingafdracht en eerlijke concurrentie.

De bedrijfsvoering van de verzekeringsmaatschappij moet voor alle activiteiten in de groep voldoen aan de minimum safeguards (MS). Als verzekeraar kan je immers mensen- en arbeidsrechtenschendingen, omkoping en fraude dan wel inbreuken op juiste belastingafdracht en eerlijke concurrentie veroorzaken, eraan bijdragen of ermee in verband kunnen worden gebracht.

De kern van de Minimum Safeguards is het implementeren van een mensenrechten due diligence proces in lijn met de OESO richtlijnen voor multinationale ondernemingen (OECD Guidelines) en de VN-Principes voor Mensenrechten en Bedrijfsleven (UNGP). Dit proces bestaat uit 6 stappen:

- Veranker verantwoordelijk zakelijk gedrag in beleid en managementsystemen.
- Identificeren en beoordelen van negatieve effecten in operaties, waardeketen en zakelijke relaties
- Negatieve effecten stoppen, voorkomen of beperken
- Monitoring van implementatie en resultaten
- Communiceer hoe de impacts worden aangepakt
- Waar nodig te voorzien in of mee te werken aan herstel

Er kan een risicogebaseerde benadering worden gekozen om te voldoen aan de MS, welke prioritering en evenredigheid mogelijk maakt, zoals hieronder uitgewerkt.

Stap 1: Stel vast hoe MS in het huidige beleid zijn uitgewerkt en geïntegreerd:

- Identificeer relevante beleidslijnen en procedures op bedrijfsniveau en dochterondernemingen;
- Valideer risicobeoordeling(en) op het gebied van mensen- en arbeidsrechten, omkoping en fraude, juiste belastingafdracht en eerlijke concurrentie en geïdentificeerde opvallende kwesties, indien aanwezig
- Breng organisatiestructuren en verantwoordelijkheden in kaart, voornamelijk gelet op de centrale verantwoordelijkheid voor het in te richten MS proces;
- Stel een jaarlijks proces in dat toeziet op beoordeling van de structuur en integratie van MS in het beleid van de organisatie.

Stap 2: Doe een risico-onderzoek:

- Stel een longlist op van risico's die relevant zijn vanuit het perspectief van de rechthebbenden;
- Stel de ernst (op basis van schaal en (on)herstelbaarheid), bereik en waarschijnlijkheid per risico of impact vast en of de verzekeraar deze impact veroorzaakt, eraan bijdraagt of er direct aan gekoppeld is;
- Bepaal de meest in het oog springende risico's om prioriteit aan te geven. Deze beoordeling vindt plaats op basis van het bruto-risico en vóór enige mitigerende maatregelen die al door de organisatie zijn ingericht;
- Stel vast hoe de organisatie met de onderkende risico's om wil gaan;
- Stel vast of de risico's al beheerst worden, of er mogelijkheden zijn om risico's te elimineren of reduceren en of er in het verleden sprake is van gematerialiseerde risico's
- Identificeer mogelijke mitigerende, herstellende of preventieve maatregelen om prioritaire problemen aan te pakken

Stap 3: Ontwerp en implementeer relevante beheersmaatregelen en procedures:

- Valideer risicobeoordeling en bepaal welke afdelingen (aanvullende) procedures zouden moeten inrichten;
- Ontwerp en documenteer procesbeschrijvingen voor minimale waarborgen;
- Ontwerp en implementeer relevante maatregelen voor interne beheersing (monitoring, validatie van procedures, enz.);
- Voer eventueel een dry-run/back testing uit;
- Voer een periodieke analyse uit om te bepalen of het geïmplementeerde proces nog actueel is;

- Ontwerp en implementeer een proces voor externe communicatie over het due diligence proces.

Om te voldoen aan de MS moet de verzekeraar niet alleen op entiteitsniveau, maar voor mensen- en arbeidsrechten en omkoping en fraude ook in de upstream value chain, en downstream value chain (d.w.z. het screenen van de verzekeringsklant) aan de MS voldoen.

De verzekeraar moet de MS m.b.t. mensen- en arbeidsrechten en omkoping en fraude in de value chain implementeren. Dit omvat het vooraf instellen van due diligence-processen om te voorkomen dat verzekeringen worden afgesloten voor activiteiten van klanten die belangrijke negatieve gevolgen voor de mensen- en arbeidsrechten of omkoping en fraude veroorzaken, daaraan bijdragen of daarmee in verband worden gebracht. Dit kan gebeuren door het screenen van klanten op basis van risicofactoren.

In de praktijk betekent dit dat verzekeraars hun klanten op zijn minst moeten screenen op hun mensenrechten- en arbeidsrechtenschendingen en omkoping en fraude en op due diligence-procedures om mensenrechten- en arbeidsrechtenschendingen en omkoping en fraude in hun value chain te voorkomen. Deze screening hoeft alleen te worden gedaan voor zakelijke klanten (die 'zakelijke relaties' zijn en dus onder de eisen van de OESO-richtlijnen vallen).

Verdere informatie over de MS kan gevonden worden in het rapport hierover uit 2022 van het sustainable finance platform.⁸ Het doel van dit rapport is volgens het platform om marktpartijen achtergrondinformatie te verschaffen over de wijze waarop in de praktijk met de MS *kan* worden omgegaan. Het rapport omvat geen juridische interpretatie of market guidance over de interpretatie van de MS-vereisten in de Taxonomie-verordening. In haar rapport van 29 januari 2024⁹ geeft het Platform on Sustainable Finance zelf overigens aan dat zij voornemens is de voortgang in de toepassing van en toepasbaarheid van de MS nader te zullen gaan analyseren.

6. Rapportage in het jaarverslag

Na het toepassen van de Technical Screening Criteria (=het totaal van SCC en MS), zullen verzekeraars de resultaten van deze analyse moeten rapporteren in het jaarverslag.

In de Verordening 2021/2178 heeft de Europese Commissie in Annexen IX (2) en X instructies en een verplichte template vastgesteld welke verzekeraars zullen moeten hanteren om te rapporteren.

Deze template bevat o.a. velden waarin gevraagd wordt om de premie te rapporteren. Ten aanzien van de premie binnen de TSC worden de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- Het 'gross written premium (bruto premie)' begrip c.q Insurance Contract Revenue wordt gehanteerd.
- De analyse of een product 'aligned' en/of 'eligible' is, wordt op een bepaald referentiemoment uitgevoerd. Als een verzekeringsactiviteit op dit referentiemoment 'eligible' of 'aligned' is wordt de gehele jaarpremie meegenomen in de berekening.
- Bij het bepalen welke premie 'aligned' is, zal de verzekeraar dat deel van de premie moeten kunnen toewijzen welke gerelateerd is aan de 'climate peril' welke afgedekt is door de verzekeringsactiviteit¹⁰.

De Europese Commissie heeft deze instructie gegeven om de 'alignment' van verzekeringsactiviteiten te bepalen. Inmiddels is er een bepaalde mate van consensus dat dit ook geldt voor

⁸ Final Report on Minimum Safeguards October 2022, Platform on Sustainable Finance, https://finance.ec.europa.eu/system/files/2022-10/221011-sustainable-finance-platform-finance-report-minimum-safeguards_en.pdf.

⁹ A Compendium of Market Practices How the EU's Taxonomy and sustainable finance framework are helping financial and non-financial factors transition to net zero, January 2024, Platform on Sustainable Finance, https://finance.ec.europa.eu/publications/platform-sustainable-finance-report-compendium-market-practices_en

¹⁰ Question 67, Draft Commission Notice on the interpretation and implementation of certain legal provisions of the Disclosures Delegated Act under Article 8 of the EU Taxonomy Regulation on the reporting of Taxonomy-eligible and Taxonomy-aligned economic activities and assets (third Commission Notice)

beoordeling of een verzekeringsactiviteit 'eligible' is. Uiteraard is het mogelijk dat de verzekeraar in de toelichting ook aangeeft wat het eligible premiedeel en het alignede premiedeel is als deze is gebaseerd op de premie gerelateerd aan bijvoorbeeld het dekkingsniveau.

Verbond van Verzekeraars, 31 januari, 2025